

Se prepară ordinariamente sulfatul de argintă disolvînd argintul în acidul sulfuric concentrat și fierbînte; uneaște disoluție lasă a se depune rîndîndse niște așe mici de sulfat de argintă; apa-mămă, lăsată de sine, dă kă timpăla octaedri.

Fiind-kă sulfatul de argintă este prea puțin solubil în apa rece, se poate iarăși dobîndi descompunînd o disoluție concentrată de azotat de argintă prin sulfatul de sodă; se formă și precipitat albe și se spală kă apă rece.

Sulfatul de argintă se disolvă la cald în amoniacă; disoluția lasă a se depune, rîndînd-se, niște cristale ne-negre de sulfat de argintă bi-amoniacală: AgO , SO^3 , 2AzH^3 .

În lipsa apei, sulfatul de argintă nă se zădărește, dăru D. H. Rose, deit la și singur echivalent de amoniacă.

ALIAJE DE ARGINTU.

Argintul se alie la și mare număr de metale; dar singurele aliaje adevărat importante sînt acelea ce argintul formă kă cuprumul și kă oare-care metale neoxidabile, precum aurul și platinul.

ALIAJE DE ARGINTU ȘI DE CUPRUMU.

Cuprumul se alie kă argintul prin cale de tonipe și în oră ce proporție. Aceste aliaje sînt mai puțin ductile, mai tari și mai elastice deit argintul. În general sînt albe, și nă iaș o față roșie deit kînd proporția de cuprumă este prea considerabilă. Fiind-kă culoarea aliajelor de cuprumă și de argintă nă este nișe odată așa de frumoasă ca a argintului kărat, trebe se se șăpăși mai tot d'ăna la albităru. Uneaște operație konsistă a încălzi aliajele în contactă aerăși spre a oxida cuprumul, și a le afînda dăne așea în apă acidulată prin acidă azotică saș prin acidă sulfurică; așeși acidă disolvă oxidul de cuprumă, și daș de față argintul înălțîndși prin șămare tităru și adăkîndș'ă kăm am zice, la stare